

יבמות עב

הלכה: אמר רבי אלעזר: ערל שהזה - הזאתו כשרה, מידי דהוה אטבול יום, שאע"פ שאסור בתרומה - כשר בפרה.

קושי על ההלכה: מה לטבול יום שכן מותר במעשר!

תירוץ: אטו אנן לאכילה קאמרינן? אנן לנגיעה קאמרינן, ומה טבול יום שאסור בנגיעה דתרומה - מותר בפרה, ערל שמותר בנגיעה - אינו דין שמותר בפרה.

ערל	טבול יום	
פסול?	כשר	הזאה (נגיעה)
אסור	מותר	אכילת מעשר
פסול	פסול	אכילת תרומה
מותר	אסור	נגיעת תרומה

חיזוק להלכה: תניא נמי הכי: **ערל שהזה - הזאתו כשרה, ומעשה היה והכשירו חכמים הזאתו.** קושי על ההלכה: מיתבי:

ר' יהודה	חכמים	
קדושו פסול לקדש	קידושו פסול, מפני שהוא ספק ערל וערל פסול לקדש	טומטום שקידש
קדושו פסולים, מפני שספק אשה, ואשה פסולה מלקדש	קידושו כשר	אנדרוגינוס

קתני מיהא **ערל וספק ערל פסול מלקדש!**

תירוץ: אמר רב יוסף: האי תנא - תנא דבי רבי עקיבא הוא, דמרבי ליה לערל כטמא; דתניא, **ר"ע אומר:** (ויקרא כ"ב) **אי אי - לרבות הערל.**

קושי על התירוץ: אמר רבא, הוה יתיבנא קמיה דרב יוסף וקשיא לי: לא לישתמיט תנא וליתני הערל והטמא, ולימא ר' עקיבא היא! ולא?

תירוץ: והא קתני: **הערל והטמא פטורים מן הראייה!**

דחיית התירוץ: התם משום דמאיס.

חזרה למחלוקת חכמים ור' יהודה:

התאמת המחלוקת בברייתא למחלוקתם במקום אחר:

ר' יהודה	חכמים	
קדושו פסולים, מפני שספק אשה, ואשה פסולה מלקדש	קידושו כשר כי אשה כשרה	הברייתא הראשונה - אנדרוגינוס
רבי יהודה מכשיר בקטן, ופוסל באשה ובאנדרוגינוס	הכל כשרים לקדש, חוץ מחרש שוטה וקטן	הברייתא השנייה
א"כ לימא קרא "ולקח" מאי ולקחו דאפילו הנך דפסולין התם כשרים הכא (כמו קטן). ואסו...! ולקחו-אפילו מי שפסול שם כשר כאן כמו קטן ונתן ולא נתנה - למעט אשה ולקחו...ונתן אפשר ששניים לוקחים ואחד קידש או להיפך	דכתיב: (במדבר י"ט) ולקחו חטאת , הנך דפסולי באסיפה פסולין בקידוש, הנך דכשרין באסיפה כשרים בקידוש ואסו אי טהור - אי ולא קטן טהור לרבות את האשה	הטעם

